

tingyós -oa adj. Que té tinga
(perca)

tió m. Roscall, esp. quan, a
és al foc cremant.

tió - forma prefixada del mot gr.
theion ~~Acid~~ sofre, usat en quí'm. per a
indicar que l'oxigen d'un com-
post es troba totalment o parcial-
ment reemplaçat per sofre. Ex.:
tió-àcid, tió-alcohol mercaptan, tió-
aldehid, tió-cetona, tió-glicol, tió-
fenol, tió-èter; àcid tió antimoniè,
~~16~~ ~~5~~ ~~4~~ ~~3~~, àcid tió antimoniós ~~16~~ ~~5~~ ~~4~~ ~~3~~
etc.